

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil godt starte med at sige tak til den gamle regering, og tak til den gamle justitsminister – ja, nu ved jeg ikke, om man kan kalde hr. Frank Jensen for en gammel justitsminister, når han lige er fyldt 40, men så den forhenværende justitsminister. Det var jo den tidligere regering og den tidligere justitsminister, som tog initiativet og lavede 95 eller 96 eller 97 pct. af forarbejdet til det lovforslag, L 35, som vi behandler i dag, og det skal de have tak for, for jeg og den konservative folketingsgruppe synes, det er et godt lovforslag.

Vi havde en 6-timers-høring i går nede i den anden ende af bygningen, i den gamle Landstingsaal, ved en række dygtige og spændende eksperter. De var ikke altid enige, men sådan er det jo med jura; det er ikke en eksakt videnskab. Men det var i hvert fald interessant og spændende at høre på dem, og der fremkom selvfølgelig også en række synspunkter, som jeg er overbevist om vil indgå meget stærkt i det arbejde, vi skal have i Retsudvalget de næste 2, 3, 4 måneder, og i en række af de spørgsmål af opklarende art, vi selvfølgelig vil stille til justitsministeren. Det var en god høring.

Jeg bed mærke i, at en af oplægsholderne og en af de meget aktive debattører i går, som vi selv havde indbudt, startede med at karakterisere lovforslaget som relevant, nødvendigt og rimeligt, og jeg er helt enig. Jeg er altså helt enig med politimester Jørn Bro, tidligere souschef i Politiets Efterretningstjeneste.

Når han brugte de udtryk, at det er nødvendigt, at det er relevant, og at det er rimeligt, skyldes det jo bl.a. – som han understregede adskillige gange – at i den kamp, som skal intensiveres og gøres stærkere og mere effektiv mod terror ikke bare i Danmark, men over hele verden, er internationalt samarbejde bydende nødvendigt og det i langt, langt større omfang, end man tidligere har gjort. Ellers er det terroristerne, der har initiativet, og ikke det store flertal, der ønsker terrorister hen, hvor peberet gror, eller for den sags skyld langt værre steder eller i hvert fald mere ubehagelige steder.

Som jeg og Det Konservative Folkeparti ser det, er det altså nødvendigt med en ajourføring af en række love, for at vi bedre, hurtigere og mere effektivt kan sikre, at det store flertal af Danmarks befolkning kan leve i en langt fredeligere verden. Det er det helt overordnede.

Så en principiel bemærkning, inden jeg kommenterer en række af de elementer, der indgår i

lovforslaget. Jeg kan huske, at i oktober sidste år, da den gamle regering kom med sit udkast til lovforslaget og sendte det ud til høring til en række institutioner, var der jo et råb og et skrig og en jammer fra et antal forskellige advokater og juridiske eksperter. Jeg husker nogle af ordene, der stod på forsiden af aviserne og optrådte i alle tv-nyhedsudsendelserne: Udkastet til forslaget var hastværk, det var hovsalovgivning, og man ville nu jasse en lov gennem Folketinget. Jeg har kun taget nogle af de blidere udtryk.

Det skete altså i oktober og november. Så lavede man udkastet, man sendte det i høring, og da det havde været i høring, overvejede Justitsministeriet og ministeren, hvad man så skulle gøre. Man lyttede til en række af høringssvarene, man lavede det lovforslag, vi nu behandler, og det blev fremsat den 13. december 2001. Det er 7 uger siden, og i de 7 uger er Folketinget slet ikke begyndt at behandle det. Vi har bare indkaldt yderligere ekspertindslag, vi har holdt en stor høring, og så i dag, efter mere end 3 måneder, starter vi på behandlingen af lovforslaget.

Vi, der sidder i Retsudvalget, ved jo godt alle sammen, at behandlingen sandsynligvis vil strække sig over ikke 2, men nok 3 eller 4 måneder. Det vil altså sige, at vi vedtager forslaget først på sommeren, lige før Folketinget går på sommerferie, og det vil igen sige, at så har forslaget været behandlet i det, der svarer til en almindelig barselsperiode. At man kan kalde det lovsjusk, synes jeg er groft og urimeligt, og jeg kunne godt ønske, at mange af de eksperter sidder derhjemme med de største røde ører, de nogen sinde har haft. Det er meget velfortjent, og det gør de sikkert også.

KI. 13.30

Så vil jeg godt sige, at jeg synes, den definition, man nu har sat ind i § 114, er god og gennemarbejdet. Terror er et utrolig vanskeligt emne at definere, men definitionen udelukker jo klart – og det synes jeg er meget vigtigt – mange af de, jeg vil næsten sige, groteske eksempler, der også kom frem i starten af debatten, nemlig at det betød noget i retning af, at faglige aktioner ville blive omfattet af terrorbegrebet, og det kunne simpelt hen give dødsstraf. Andre sagde: Hvad med blokaden i Esbjerg Havn for 10 år siden? Hvad med landmændene, der for et antal år siden spærrede Lillebæltsbroen? Hvad med lastbilchaufførerne, der blokerede motorvejene rundt om København, osv. osv. osv.?

Over for de få, der stadig væk måtte tro på det, jeg ikke engang vil kalde kvalificeret, vrøvl,